

Αθήνα, επιστροφή στην Ακρόπολη (1983)

Θέατρο του Διονύσου. Σκοτάδι και στο κέντρο ένας φωτεινός κύκλος. Μέσα στον κύκλο, ένας νέος με κοντό άσπρο παντελόνι και φτερά αγγέλου. Πίσω του, μια δίκυκλη μοτοσικλέτα. Σηκώνει το κεφάλι προς τις αρχαίες κερκίδες και φωνάζει.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

Δεν ξέχασα τίποτα

*Όλα είναι στη θέση τους, τακτοποιημένα κατά σειρά,
περιμένοντας το χέρι να διαλέξει·*

*μόνο δεν μπόρεσα να βρω τα παιδικά χρόνια,
μήτε τον τόπο όπου γεννήθηκε ο ήρωας του δράματος.*

Όλα τ' άλλα, να τα:

οι προσωπίδες για τα τρία κύρια συναισθήματα,

τα παραπετάσματα, τα φώτα,

τα σκοτωμένα παιδιά της Μήδειας,

το φαρμάκι και το μαχαίρι.

Τα λόγια, τα θυμάσαι, που αρχίζουν:

Αρκείτω βίος! Ιώ! Ιώ!

Αυτός είναι ο διακόπτης των μικροφώνων.

Θα σ' ακούσουν ως τα πέρατα του κόσμου.

Εμπρός, προβολέα! Καλή τύχη!

ΤΙΤΛΟΙ

Η ΕΡΤ παρουσιάζει, στη σειρά «Πολιτιστικές Πρωτεύουσες», την ταινία του Θόδωρου Αγγελόπουλου *Αθήνα, επιστροφή στην Ακρόπολη*, βασισμένη στην ποίηση του Γιώργου Σεφέρη και τη ζωγραφική του Γιάννη Τσαρούχη.

Ακούγονται, επίσης, κείμενα των: Κώστα Ταχτσής (*Το τρίτο στεφάνι*), Τάσου Λειβαδίτη (*Ποιήματα*), Γιάννη Τσαρούχη (Πρόλογος στο *Νεοκλασικά της Αθήνας*), Χρ. Ιακωβίδη, Κ. Καιροφύλα (*Η Αθήνα και οι Αθηναίοι*), ένα γράμμα του Αριστομένη Προβελέγγιου στον Αριστοτέλη Βαλαωρίτη και ο Επίλογος του βιβλίου του Henry Miller *Ο Κολοσσός του Αμαρουσίου*.

Αθήνα, σήμερα. Η πόλη από ψηλά.

ΑΦ.: «Τι ξέρεις για την Αθήνα;» αναρωτήθηκα.

Αλήθεια, τι ξέρω για την Αθήνα χωρίς να καταφύγω στη βιβλιοθήκη, έτσι ταξιδεύοντας στην πόλη και μιλώντας γι' αυτήν,

για τα δυο τρία πράγματα που ξέρω γι' αυτήν;

Ξέρω ότι... εδώ, κάποτε, μαζεύτηκαν απ' όλα τα μέρη της Ελλάδας φιλόσοφοι, ποιητές, καλλιτέχνες κι έκαναν την πόλη αυτή κέντρο του πιο μεγάλου πολιτισμού. Η ευρωπαϊκή συνείδηση αρχίζει με την Αθήνα.

Ξέρω ότι... εδώ, σ' αυτή τη γέρικη πόλη των τεσσάρων χιλιάδων χρόνων, γεννήθηκαν όλα: ότι όλοι και όλα πέρασαν από δω: όλες οι ράτσες, οι γλώσσες, οι σημαίες, οι ιδέες.

Ο Περικλής, το 431 π.Χ., μιλώντας στους Αθηναίους, έλεγε: «Να θαυμάζετε καθημερινά την πραγματικότητα που σας περιβάλλει. Αυτή την πόλη, σε όλο της το μεγαλείο, αγαπήστε την σαν εραστές. Σημάδια της δύναμής της δε λείπουν· και θ' αφήσουμε τόσα και τόσο μεγαλόπρεπα, που θα προκαλούν το θαυμασμό στον αιώνα μας και στους αιώνες που θα 'ρθουν».

Ξέρω, ακόμα, κάτι άλλο: τ' όνομά της –παλιά, πολύ παλιά– σήμαινε λουλούδι.